บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปลายปี 2015 จะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน และเงินทุน การพัฒนาเศรษฐกิจในรูปของโครงสร้างพื้นฐานตามนโยบายของ คสช. ประชาชนอาจได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งต้องเกิดข้อพิพาททางสัญญาทางปกครองในการร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน แนวโน้มคดีปกครองจึงมีมากขึ้น ปริมาณคดีที่ประชาชนยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก็เพิ่มขึ้นทุกปีซึ่งสูงกว่าปริมาณคดีแล้วเสร็จ พบว่าอันดับหนึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล รองลงมาคือการควบคุมอาคาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่าประชาชนได้เข้าใจถึงสิทธิและเพื่อรักษาสิทธิของตนเองมากขึ้น เป็นสิ่งที่ท้าทายทำให้ศาลปกครองต้องหาแนวทางในการบริหารจัดการกับคดีที่เกิดขึ้นโดยเร่งด่วนให้ทันต่อการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่คู่กรณี ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาสำคัญ ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจในเรื่องของ การพัฒนาระบบงานธุรการศาลเพื่อสนับสนุนการพิจารณาคดีให้ มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อลดปริมาณคดีที่ค้างการพิจารณาลง จึงต้องมีมาตรการในการบริหารจัดการคดี จากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นมากมายทั้งปัจจัยภายนอกและภายในองค์การ ดังนั้นโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสายงานสนับสนุนของศาลปกครองซึ่งมีความแตกต่างไปจากสายงานสนับสนุนของศาลยุติธรรมอันเนื่องมาจากวิธีพิจารณาคดีเพราะศาลปกครองเป็นการดำเนินวิธีพิจารณาคดีที่คู่ความไม่มีความเท่าเทียมกัน โดยฝ่ายหนึ่งคือรัฐ (ฝ่ายปกครอง) กับอีกฝ่ายหนึ่งคือประชาชน เมื่อเป็นเช่นนี้รูปแบบวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครองจะต้องใช้ระบบไต่สวน ซึ่งในระบบนี้ศาลจะต้องลงไปค้นหาความจริงมากกว่าจะเป็นคนกลาง ในระบบกล่าวหาเมื่อศาลต้องมีหน้าที่ลงไปค้นหาความจริงทำให้บทบาทของสายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ของศาลต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านคดีปกครองด้วย เพราะต้องลงไปช่วยศาลค้นหาความจริง อีกทั้งการดำเนินจัดทำเอกสารคู่ความต่างๆ ที่คู่กรณีได้ยื่นเข้ามาจะต้องมีการบริหารจัดการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นระบบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสืบค้นในกระบวนพิจารณาคดี

“คน” เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารเพราะคนเป็นผู้ใช้ปัจจัยในการบริหารอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเงิน วัสดุ และวิธีการจัดการ ดังนั้น หากองค์การหรือหน่วยงานใดสามารถหาคนดีมีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานและสามารถดึงดูดผู้ที่มีความรู้ความสามารถให้อยู่ปฏิบัติงานในองค์การให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ ก็เป็นที่แน่ใจได้ว่าการบริหารงานในองค์การ

หรือหน่วยงานนั้น จะต้องเจริญก้าวหน้า สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด

องค์การที่มีการบริหารจัดการที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการผลักดันไปสู่เป้าหมาย และส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีการพัฒนาที่รวดเร็ว การบริหารจัดการที่ดีจะเป็นตัวขับเคลื่อนตัวหลักในการผลักดันให้องค์การไปสู่เป้าหมาย เป็นพื้นฐานในการนำพาองค์การไปสู่จุดมุ่งหมายตามวิสัยทัศน์ได้ หากองค์การมีการบริหารจัดการที่ดีจะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานตามหลัก Good Governance ได้ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การบริหารจัดการที่ดีเป็นการวางแผนการจัดระบบระเบียบในการดำเนินงานขององค์การให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้เพื่อให้ดำเนินงานไปสู่เป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์การ

การจัดตั้งศาลปกครองในประเทศไทยได้มีการดำเนินการและพัฒนามาเป็นเวลานานแล้ว นับตั้งแต่เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2417 เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตด คือที่ปฤกษาราชการแผ่นดินขึ้น เพื่อจัดตั้งที่ปรึกษาราชการแผ่นดินให้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของพระองค์ในการบริหารราชการแผ่นดินและการร่างกฎหมายกับพิจารณาเรื่องที่ราษฎรได้รับความเดือดร้อน การจัดตั้งที่ปรึกษาราชการแผ่นดินดังกล่าวถือเป็นจุดเริ่มต้นของศาลปกครองไทยซึ่งจัดขึ้นสำเร็จในอีก 127 ปี ต่อมา ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปีพุทธศักราช 2475 รัฐบาลในขณะนั้นโดยดำริของนายปรีดี พนมยงค์ มีนโยบายที่จะจัดตั้งสถาบันที่มีอำนาจหน้าที่เป็นทั้งที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาลและองค์กรชี้ขาดคดีปกครองตามแบบ Conseil d'Etat ของประเทศในกลุ่ม Civil Law ขึ้นในประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2476 ขึ้น แต่ตามกฎหมายดังกล่าวการดำเนินการในส่วนที่จะให้มีการพิจารณาคดีปกครองจะต้องมีการตรากฎหมายเพื่อกำหนดประเภทคดีปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองประกอบขึ้นอีกครั้งหนึ่งก่อน คณะกรรมการกฤษฎีกาในขณะนั้นจึงยังมิได้ทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดคดีปกครอง หลังจากนั้นได้มีความพยายามในการตรากฎหมายอยู่หลายครั้งแต่ยังไม่เป็นผล จนต้องมีการตราพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. 2492 เพื่อช่วยผ่อนคลายทุกข์ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในขณะนั้น แต่คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ที่ได้จัดตั้งขึ้นในครั้งนั้นไม่มีการจัดองค์กรและไม่ได้มีวิธีพิจารณาคดีอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2522 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดย ศ.ดร.อมร จันทรสมบูรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาในขณะนั้น เห็นว่า การจัดตั้งศาลปกครองขึ้นโดยที่ยังมิได้มีการจัดระบบกระบวนการยุติธรรมทางปกครองและยังมิได้มีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรและปัจจัยความพร้อมเสียแต่เนิ่นๆ ก่อนที่จะมีการจัดตั้งศาลปกครองอาจมีปัญหาเกิดขึ้นได้ จึงมี

การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเสียใหม่ โดยรวมกรรมการร่างกฎหมายตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2476 และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. 2492 เข้าด้วยกันโดยตราเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 และจัดตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ควบคู่กับคณะกรรมการร่างกฎหมายขึ้นเพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาทในคดีปกครอง

หลังจากนั้น ได้มีแนวคิดจากการสนับสนุนของรัฐบาลต่อๆ มาที่ได้พัฒนาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งศาลปกครอง จนในที่สุดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีบทบัญญัติกำหนดหลักการให้มีระบบศาลคู่โดยได้จัดตั้งศาลปกครองแยกเป็นเอกเทศต่างหากจากศาลยุติธรรมและให้มีการตรากฎหมายจัดตั้งศาลปกครองให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี และในเวลาต่อมาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2542 และความพยายามที่จัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองในประเทศไทยได้สำเร็จลุล่วงเป็นรูปธรรมในที่สุดเมื่อศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางได้เปิดทำการเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2544

ศาลปกครองเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยทำหน้าที่เป็นองค์กรพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง คือ คดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเพื่อสร้างบรรทัดฐานที่ถูกต้องในการปฏิบัติราชการ โดยในเบื้องต้นศาลปกครองแบ่งออกเป็น 2 ศาล คือ ศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองสูงสุด ซึ่งการฟ้องคดีต่อศาลปกครองนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติหลักการสำคัญที่ให้ความคุ้มครองสิทธิของราษฎรในการฟ้องไว้โดยชัดแจ้งมีกระบวนการยื่นฟ้องคดีที่เรียบง่าย ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องใช้ทนายความ

สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด ในการบริหารงานสำนักงานศาลปกครอง กฎหมายได้บัญญัติให้มี

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (ก.ขป.) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นๆ ทำให้การบริหารงานภายในของสำนักงานศาลปกครองมีความคล่องตัว ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว แก้ไขปัญหาได้อย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์

วิสัยทัศน์

ศาลปกครองเป็นสถาบันหลักที่ใช้อำนาจตุลาการในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองตามหลักนิติธรรม อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานในระดับสากลก่อให้เกิดบรรทัดฐานการบริหารราชการแผ่นดินและสร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ

พันธกิจ ประกอบด้วย 5 พันธกิจ ดังนี้

พันธกิจที่ 1 พิพากษาคดีและบังคับคดีปกครองด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม รวดเร็ว และเกิดสัมฤทธิ์ผลทุกภาคส่วนในสังคมเข้าถึงการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่ายและทั่วถึง

พันธกิจที่ 2 วางหลักปฏิบัติราชการทางปกครองที่เป็นบรรทัดฐานในการใช้อำนาจทางปกครองที่เป็นธรรมเพื่อป้องกันและลดการเกิดข้อพิพาททางปกครอง

พันธกิจที่ 3 ยกระดับการดำเนินงานของศาลปกครองให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีธรรมาภิบาลเพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพ

พันธกิจที่ 4 เสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายปกครองและหลักปฏิบัติราชการจากคำพิพากษาของศาลปกครองให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคม

พันธกิจที่ 5 เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจ สำนักงานศาลปกครองเป็นองค์การสนับสนุนด้านคดีปกครอง เป็นองค์การนำในการบริหารจัดการภาครัฐ การที่จะบรรลุพันธกิจดังกล่าวหน่วยงานต่างๆ ที่สังกัดสำนักงานศาลปกครองจะต้องปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยโดยเฉพาะส่วนสนับสนุนงานคดีปกครอง ซึ่งมีภารกิจช่วยสนับสนุนการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองทั้งกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ การรับฟ้อง การตรวจคำฟ้อง ออกหมายเลขคดีดำ คดีแดง การจัดทำและการเก็บรักษาสำนวน การบันทึกความเคลื่อนไหวของคดี การจัดทำหมาย คำสั่ง ประกาศและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานคดีปกครอง การออกหมาย การจัดส่งคำสั่งหรือคำพิพากษาให้แก่คู่กรณีและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการประสานงานกับสำนักบังคับคดีปกครองในการดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ดังนั้น หากส่วนสนับสนุนงานคดีปกครองดำเนินการตามบทบาทหน้าที่อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และ

มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้สำนักงานศาลปกครองบรรลุตามพันธกิจได้ และการที่ส่วนสนับสนุนงานคดีจะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพจะต้องมีกระบวนการบริหารจัดการเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ

สำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยธุรการของศาลปกครองซึ่งมีสถานภาพเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีรูปแบบเป็นส่วนราชการองค์กรอิสระ อิสระในเรื่องการบริหารงาน การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ในส่วนของบุคลากรของสำนักงานศาลปกครองจะแยกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ข้าราชการ เรียกว่า "ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง" เป็นข้าราชการประเภทใหม่ซึ่งมี "คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง" (ก.ขป.) ทำหน้าที่แทน ก.พ. และข้าราชการฝ่ายศาลปกครองอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขาธิการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองนั้นยังแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

(ก) เจ้าพนักงานธุรการ

(ข) เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง เป็นตำแหน่งงานที่เป็นสายสนับสนุนที่ต้องใช้ความรู้ทางวิชาการระดับปริญญาตรีขึ้นไป

(ค) พนักงานคดีปกครอง ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือตุลาการเจ้าของสำนวนและปฏิบัติหน้าที่อื่นในสำนักงานศาลปกครองตามที่เลขาธิการฯ มอบหมาย พนักงานคดีปกครองมีหน้าที่ช่วยแสวงหาข้อเท็จจริง ช่วยสรุปรวบรวม และช่วยกลั่นกรองงานให้กับตุลาการเจ้าของสำนวน ผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นพนักงานคดีปกครองในระดับที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองกำหนดก็จะมีคุณสมบัติที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้นต่อไปได้

2. พนักงานราชการศาลปกครอง เช่น พนักงานเดินหมาย เลขานุการ เจ้าพนักงานธุรการ พนักงานขับรถ และลูกจ้างชั่วคราว เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ

3. พนักงานราชการศาลปกครอง ซึ่งเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างที่หากผ่านการประเมินงานจะได้รับการจ้างต่อและมีการขึ้นเงินเดือน มีเงินเดือนขั้นต่ำจนกระทั่งเงินเดือนสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของสายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ของสำนักงานศาลปกครองกลาง

2. เพื่อศึกษากระบวนการทำงานของสายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ของสำนักงานศาลปกครองกลาง

3. เพื่อศึกษาถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานของสายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ของสำนักงานศาลปกครองกลาง

ความสำคัญของการศึกษา

สำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญมีหน้าที่สำคัญในการปฏิบัติงานสนับสนุนการดำเนินงานของศาลปกครองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสนับสนุนการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง รวมถึงการเสริมสร้างการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบทิศทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน ทั้งในส่วนของการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การ การพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาโครงสร้างองค์การและกระบวนการของงาน และการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการและขั้นตอนการทำงานของระบบงานต่างๆ เช่น ระบบการบริหารจัดการคดีปกครอง วิธีพิจารณาคดีปกครอง และระบบการสนับสนุนอื่นๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น การเน้นบทบาทเชิงรุกในภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของศาลปกครอง ตลอดจนเน้นการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งจากบุคลากรภายในและบุคคลภายนอก เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนางานในระบบต่างๆ ของศาลปกครอง การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยในปี 2558 การปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์การและการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดในการศึกษา

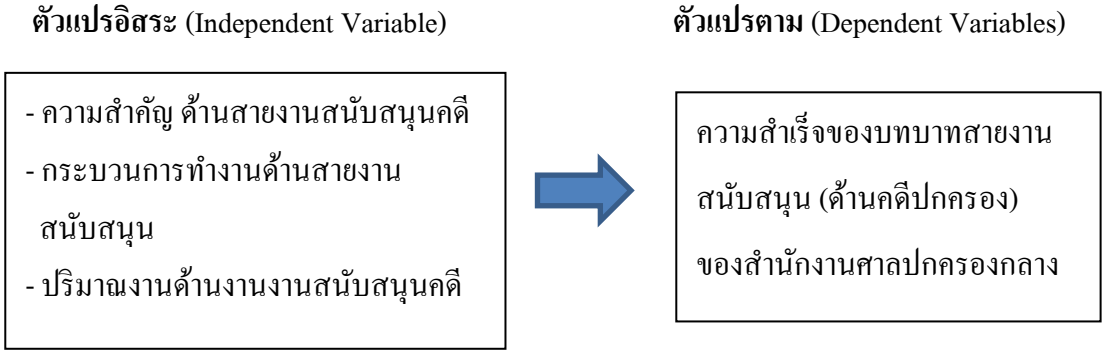

ภาพประกอบที่ 1 กรอบทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดในการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทของสายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ของสำนักงานศาลปกครองกลาง รวมทั้งอุปสรรคต่างๆ ที่เป็นปัจจัยไม่เอื้อกับการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เจ้าหน้าที่สายงานสนับสนุน (ด้านคดีปกครอง) ได้ทราบบทบาทหน้าที่และตระหนักถึงงานที่รับผิดชอบเพื่อส่งต่อให้อีกฝ่ายที่รับช่วงต่อให้มีความรวดเร็วและเกิดประสิทธิผล
2. เพื่อให้ทราบแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและจัดบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งงานให้เหมาะสมกับโครงสร้าง
3. เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการจะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องในอนาคต

นิยามศัพท์

1. **บทบาท** หมายถึง การทำหน้าที่หรือพฤติกรรมตามที่สังคมกำหนด สถานภาพและบทบาทที่จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน บุคคลใดจะดำเนินตนตามบทบาทใดนั้นขึ้นอยู่กับสถานภาพเป็นตัวกำหนด บทบาทความสำเร็จ หมายถึง ปัจจัยด้านต่างๆ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ บทบาทและผลสำเร็จด้านกระบวนการพิจารณาและคดีถึงที่สุด บทบาทและผลสำเร็จด้านธุรการคดี บทบาทและผลสำเร็จด้านการนำส่งหมายโดยวิธีวาง/ปิดหมาย
2. **สายงานสนับสนุน** หมายถึง ตำแหน่งพนักงานคดีปกครอง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ตำแหน่งพนักงานเดินหมาย ตำแหน่งเลขานุการ
3. **ผลสำเร็จด้านคดี** หมายถึง ผลการดำเนินคดีที่มีความรวดเร็วตั้งแต่การยื่นฟ้องจนนำไปสู่กระบวนการพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนด้านคดีเป็นกลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่จะผลักดันให้การทำงานของแต่ละคดีมีประสิทธิผลทันต่อการเยียวยาของประชาชน ซึ่งสามารถแสดงผลของการวัดหรือการประเมินในรูปข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์กรหรือหน่วยงานภายในองค์การ
4. **มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน** (Result Orientation) หมายถึง
   - ทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนด เกิดผลดีต่อหน่วยงานและส่วนรวม
   - ใช้ทรัพยากรของทางราชการให้คุ้มค่าเสมือนหนึ่งการใช้ทรัพยากรของตนเอง
   - เน้นการทำงานโดยยึดผลลัพธ์เป็นหลัก มีการวัดผลลัพธ์ และค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจขยายความได้ว่า เป็นพฤติกรรมการทำงานในลักษณะดังต่อไปนี้

- การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด โดยได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายและคุ้มค่า ทั้งในส่วนของการใช้เงินและใช้เวลา
- ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเป้าหมายและเนื้อหาสาระของงานที่ตรงกัน
- ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบไม่ประมาท รักษาผลประโยชน์ให้แก่หน่วยงานอย่างเต็มความสามารถ คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพประสิทธิผล
- การปฏิบัติงานโดยมีตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมว่าการทำงานนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายหรือไม่ มีการติดตามผลเป็นระยะ ๆ